

Appeal of the Russian Orthodox Church's Holy Synod to Orthodox Christians in Ukraine who are out of unity with the Holy Church

Dear Brothers and Sister Beloved in the Lord,

For over twenty years now there have been continued disorders generated by the church schism in Ukraine. Discord and confusion, faction and grievance it has brought cannot but affect the life of Ukrainian Orthodoxy and the society as a whole. The schism has had an impact on people's lives and frustrated harmony in families and society. But its most terrible result is that a considerable part of the faithful has remained to this day outside communion with the grace-giving fullness of Universal Orthodoxy. They are deprived of an opportunity to venerate the common shrines of One Church, to pray together with their brothers and sisters in faith, to partake of the Precious Body and Blood of Christ from one Cup; because the principal disaster, to which a schism inevitably leads, is a diminishment of divine grace. According to the first canon of St. Basil the Great, it is indisputable that in communities that have separated themselves from church communion, *grace ceased to be imparted when the continuity was broken, for... they who were broken off had become laymen no longer able to confer on others that grace of the Holy Spirit from which they themselves are fallen away.*

In recent times, we have been receiving an increasing number of testimonies that many of those who have left the church fold are becoming oppressed by their present situation. It is even sadder for us as we, in the Apostle's words, *have opened wide our hearts to you. We are not withholding our affection from you, but you are withholding yours from us* (2 Cor. 6:11-2). What can be more desired than the return of fallen-away brothers into the saving fold of One Holy, Catholic and Apostolic Church? It would be a genuine triumph of Orthodoxy, a triumph of the love of Christ! We pray for the coming of an hour when those who have diverted into a schism will naturally and freely state their wish to come back to the Church's fold, for the longed-for day which will bring peace and salvation to many worn-out souls. And we believe it will come.

It is sinful and fatal for the soul to live in a schism. There is nothing more fearful for a Christian than to die outside the Church. Many of those who thought about coming back failed to find the strength to do it; others were held back by external circumstances. But these circumstances are becoming things of the past. *Now is the time of God's favor, now is the day of salvation* (2 Cor. 6:2). The door of the Church is open. And we are ready to welcome all those who are coming back under her shelter. For, in the words of St. Gregory the Theologian, *We do not seek to vanquish our brothers, but to join with them again, as*

our separation grieves us.

There is nothing humiliating in repentance to which all are led by God's grace, His humbleness and patience. And there are no obstacles which prevent people from returning to church communion in which, like in heaven, there will be more rejoicing *over one sinner who repents than over ninety-nine righteous persons who do not need to repent* (Lk. 15:7).

Sometimes a question is raised about the way of accepting back to the Church those to whom the Sacraments including Baptism were administered in the schism. As the age-old church experience has shown, *divine grace always heals what is infirm and completes what is lacking*. According to St. Cyprian of Carthage, *outside the Church there is no salvation*. But it is the Church and the Church alone who can fill what happened outside her saving fold with grace and true meaning. Guided by the Holy Spirit, she will decide on the ways to accept her children.

We grieve for the disrupted church unity and pray that all those who are outside communion with the Ukrainian Orthodox Church may return. We ask All-Merciful God that Christ Who is *the way and the truth and the life* (Jn. 14:6) may guide all on the path of love and unanimity.

Αγαπητοί εν Κυρίω αδελφοί και αδελφές!

Εδώ και είκοσι χρόνια πλέον συνεχίζονται οι ανωμαλίες οι οποίες οφείλονται στο εκκλησιαστικό σχίσμα στην Ουκρανία. Οι διχασμοί και οι συγχύσεις, οι διχόνοιες και τα παράπονα, τα οποία επέφερε, δε μπορούν παρά να επηρεάζουν τη ζωή της ουκρανικής Ορθοδοξίας και της κοινωνίας γενικά. Το σχίσμα άσκησε αρνητική επίδραση στις ζωές των ανθρώπων καθώς και διατάραξε την οικογενειακή και την κοινωνική ομοφωνία. Όμως το πιο φοβερό αποτέλεσμα του ήταν το ότι ένα σημαντικό μέρος των πιστών μέχρι σήμερα ευρίσκεται εκτός της κοινωνίας με το ευλογημένο πλήρωμα της Οικουμενικής Ορθοδοξίας. Στερούνται τη δυνατότητα να προσκυνήσουν τα κοινά ιερά της Μίας Εκκλησίας, να προσεύχονται μαζί με τους ομοπίστους και να κοινωνήσουν των Αχράντων Σώματος και Αίματος του Χριστού από το ίδιο Ποτήριο. Διότι η χειρότερη συμφορά, στην οποία οδηγεί αναπόφευκτα το σχίσμα, είναι η έλλειψη της Θείας Χάριτος. Σύμφωνα με τον πρώτο κανόνα του Αγίου Βασιλείου του Μεγάλου είναι αναμφίβολα ότι στις κοινωνίες, οι οποίες αποκόπηκαν από την εκκλησιαστική κοινωνία, *έπέλιπε γάρ ή μετάδοσις (της χάριτος του Αγίου Πνεύματος) τῷ διακοπήναι τήν ἀκολουθίαν...Οί δέ, ἀπορράγέντες, λαϊκοὶ γενόμενοι, οὔτε τοῦ βαπτίζειν, οὔτε τοῦ χειροτονεῖν εἶχον ἐξουσίαν, οὔτε ἡδύνατο χάριν Πνεύματος ἁγίου ἑτέροις παρέχειν, ἤς*

αὐτοὶ ἐκπεπτώκασι.

Τα τελευταία λαμβάνουμε όλες και περισσότερες μαρτυρίες για το ότι οι πολλοί από τους εγκαταλείψαντες τη μάνδρα της Εκκλησίας στενοχωρούνται για τη σημερινή τους κατάσταση. Ακόμα πιο θλιβερό είναι για μας, σύμφωνα με τον Απόστολο: *Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγε πρὸς ὑμᾶς... ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν.* (Β Κορ. 6. 11-12). Τι περισσότερα μπορεί να επιθυμήσει κανείς ει μη την επιστροφή των αποσχισθέντων αδελφών στη σωτήρια μάνδρα της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας; Αυτό θα ήταν ο αληθινός θρίαμβος της Ορθοδοξίας, ο θρίαμβος της αγάπης του Χριστού! Προσευχόμαστε για να έρθει εκείνη η ώρα όταν οι προσχωρήσαντες στο σχίσμα θα επιθυμήσουν ελεύθερα και αβίαστα να επανέλθουν στους κόλπους της Εκκλησίας, για να έλθει εκείνη η ημέρα, η οποία θα φέρει την ειρήνη και τη σωτηρία σε πολλές εξαντλημένες ψυχές. Και πιστεύουμε ότι αυτή η ημέρα θα έλθει οπωσδήποτε.

Είναι αμαρτωλό και ψυχοβλαβές να ζει κανείς μέσα στο σχίσμα. Όμως δεν υπάρχει τίποτε φοβερότερο για έναν χριστιανό να πεθάνει εκτός της Εκκλησίας. Πολλοί από εκείνους, οι οποίοι σκέφτηκαν για την επιστροφή δεν βρήκαν μέσα τους δυνάμεις μέχρι το τέλος της ζωής τους, ενώ οι άλλοι δε μπορούσαν να το κάνουν λόγω των εξωτερικών περιστάσεων. Όμως αυτές οι περιστάσεις γίνονται παρελθόν. *Ἰδοὺ σήμερα εἶναι ὁ καιρὸς δεκτὸς καὶ ἡ ἡμέρα σωτηρίας* (Β Κορ. 6. 2). Η πόρτα στην Εκκλησία είναι ανοιχτή. Και εμείς είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε όλους όσοι επιστρέφονται υπό τη στέγη της. Διότι καθώς λέει ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, *δεν επιδιώκουμε τη νίκη αλλά την επιστροφή των αδελφών, ο χωρισμός με τους οποίους μας στενοχωρεί*.

Στη μετάνοια, προς την οποία οδηγούμαστε όλοι με τη χάρη του Θεού, την ταπείνωσή Του και την μακροθυμία, δεν υπάρχει τίποτε εξευτελιστικό. Και δεν υπάρχουν φραγμοί, οι οποίοι να μην επιτρέπουν στους ανθρώπους να επανέλθουν στην εκκλησιαστική κοινωνία, να επανέλθουν εκεί, όπου σαν στους ουρανοὺς θα υπάρχει η περισσότερη χαρά *ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῶ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἑνενηκοντα ἑννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρειᾶν ἔχουσιν μετανοίας* (Λκ. 15. 7).

Ενίοτε τίθεται το ερώτημα για τον τρόπο της ένταξης στην Εκκλησία εκείνων, των οποίων τα Μυστήρια, συμπεριλαμβανομένων και των Μυστηρίων του Αγίου Βαπτίσματος, τελέσθηκαν όταν ευρίσκοντο στο σχίσμα. Καθώς δείχνει η μακραίωνη πείρα της Εκκλησίας, η *θεία χάρη, η οποία θεραπεύει τα ασθενή και αναπληροῖ τα ελλείποντα, ενεργεῖ με διαφορετικούς τρόπους.* Σύμφωνα με τον Άγιο Κυπριανό Καρθαγένης, *εκτός Εκκλησίας δεν υπάρχει η σωτηρία. Για αυτό το λόγο η Εκκλησία και η αυτή μόνο μπορεί να γεμίσει με τη χάρη και το αληθινό νόημα όλα εκείνα τα οποία έγιναν εκτός της σωτήριας της μάνδρας. Οδηγούμενη με το Άγιο Πνεῦμα θα κρίνει σχετικά με τους τρόπους της ένταξης των τέκνων αυτής.*

Στενοχωρούμαστε για τη διασπασθείσα ενότητα και προσευχόμαστε για την επιστροφή όλων, οι οποίοι ευρίσκονται εκτός της κοινωνίας με την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας. Παρακαλούμε τον Πανοικτήριον Θεό, ώστε ο Χριστός, ο Οποῖος εἶναι ἄριστος ἡ οδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή (Ἰω. 14.6), να οδηγήσει όλους στην πορεία της αγάπης και της ομοφωνίας.

Source: <https://mospat.ru/en/news/56901/>